

HOOFDSTUK 1

Na een zacht klopje gaat de deur een stukje open. Een vrolijk, jong gezicht omrand met zwart, springerig, grof gekruld kroeshaar kijkt zoekend om de hoek en stapt zonder schuld het verleden van haar toekomst binnen.

‘Ah, daar bent u, juffrouw Olive. Mag ik binnenkomen? Ik heb u toch niet wakker gemaakt, hoop ik?’

Met haar voet in een witte sneaker duwt ze de deur verder open. Met haar linkerarm klemt ze iets tegen haar borst en in haar vingers houdt ze twee glazen vast. In haar andere hand houdt ze een tot aan de rand gevulde kan. De kan is beslagen en al snel druppelt er water op de grond.

‘Sorry, het moet even zo,’ verontschuldigt de jonge vrouw in het lichtblauwe uniform zich.

Met een vlotte beweging duwt ze met de hiel van haar schoen tegen de deur, die vervolgens met een harde klap dichtvalt. De ruiten, verstoord in hun rust, rammelen vervaarlijk heen en weer in de sponningen. Met ingehouden adem en stijf dichtgeknepen ogen wacht Elisa op het geluid van brekend glas. Het blijft stil. Ze zucht hoorbaar.

‘Nou, dat scheelde weinig,’ zegt ze opgelucht. ‘Sorry, juffrouw. Volle handen. Sorry.’

De verweerde, rimpelige en door reuma kromgegroeide vingers van de oude fragiele dame in de rolstoel wenken de jonge vrouw binnen te komen. Ze wijst naar de stoel tegenover haar, aan de andere kant van de tafel. Haar vermoeide, krachteloze armen rusten op de armleuningen van een oude rolstoel. Witte plekken, die her en der verspreid over haar handen en onderarmen zichtbaar zijn, onderbreken de donkere kleur van haar huid en verraden waar wonden zaten. Het zijn stille, blijvende en onuitwisbare getuigenissen van haar zware leven.

De rolstoel piept en kraakt bij iedere beweging die haar gebogen, kleine lichaam maakt. Het gammele hulpmiddel is in de loop van de jaren talloze keren hersteld. Dat gebeurt bij de dagbesteding. Als bezigheidstherapie. De zitting wordt ieder jaar vervangen door een nieuwe dunne houten plank die aan de bovenkant beplakt is met schuimrubber

en die daarna wordt bekleed met kunststof, zodat het makkelijk schoon te houden is. Soms moet het twee keer per jaar. De laatste keer ging de oranje zitting heen en kwam blauw terug. Het door de tand des tijds aangetaste frame is al net zo vaak gelast, geschuurd en weer van een nieuwe verflaag voorzien. Meestal zwart. Altijd afhankelijk van wat aan verf of geld beschikbaar is.

‘Dat was drie keer sorry. Nergens voor nodig. Kom maar binnen, kind. Ik ben net wakker. Heb je alles bij je? Kon je het allemaal vinden? Ga zitten, ga zitten.’

‘Ja juffrouw, ik heb alles. Miss Louisa was verbaasd toen ik het lijstje voorlas. Eerst zei ze dat ze niets meer had, maar toen ik zei dat deze lijst van u was, is ze achter in het magazijn nog een keer gaan zoeken. We hebben geluk gehad dat er nog ergens een stapeltje schriften op een plank lag. De potloden, een puntenslijper en een gum heb ik ook kunnen bemachtigen. Ik hoefde niet naar die andere winkel die boven op de heuvel ligt en die blijkbaar ook nog eens dicht is vandaag. Stel je voor dat ik dat niet wist, dan was ik voor niets de heuvel op gegaan. Wat een geluk dat miss Louisa vanmorgen zelf heeft gezien dat de shutters en de deuren van de andere winkel dicht waren en dat ze het bordje “gesloten vandaag” zag hangen, toen ze de heuvel afliep op weg naar haar eigen winkeltje. Hoe dan ook, ik heb alles. Anderen hebben nu pech, want de boot komt volgende week pas weer met de nieuwe voorraad.’

Elisa ploft in de stoel tegenover juffrouw Olive, nadat ze de kan en de glazen veilig op de tafel heeft gezet en de schriften met de gum en de potloden ernaast.

‘Lieve God, wat heb ik het warm. De kok haalde net kannen met ijs-thee uit de koeling toen ik langsliep, dus ik heb er meteen maar eentje meegenomen.’

Dunne straaltjes zweet rollen vanonder haar krullen en laten haar voorhoofd glimmen. Met haar hand veegt langs haar voorhoofd.

‘Mijn hemel, wat is het heet vandaag. Straks in het regenseizoen klagen we natuurlijk dat het te koud en te nat is. Het is ook nooit goed.’ Elisa schuift onderuit en wappert met één van de ...